

Била једном једна много лепа принцеза.
Али њена маћеха, завидећи јој на
лепоти, терала ју је да се облачи и ради
као да је слушкиња.

„Огледало, огледалце моје, најлепши на свету ко је?“, питала је сваког дана злобна краљица.

„И поред свега“, говорило је огледало, „твоја пасторка Снежана и даље је најлепша.“

Пошто јој је дојадило да слуша тај одговор, окрутна маћеха наредила је једном ловцу да одведе Снежану у шуму и тамо је убије.

„Узми овај ковчег“,
рекла му је, „и
донеси ми у њему
принцезино срце.“

Али ловац се сажалио и
пустио Снежану да побегне.

Унутра није било никога. А пошто је
кућа била мало прљава и запуштена,
Снежана се бацила на чишћење. Затим
јој се толико приспавало да је заспала.

Пошто је дуго
ходила кроз шуму,
девојка је наишла
на неку чудну кућу.

Испоставило се да у кући живи седам патуљака. Снежана им се толико допала да су постали добри пријатељи и замолили су је да остане да живи с њима. И тако је неко време девојка била веома срећна у кући у шуми.

